

der i § 52 findes angivet en Afgjørelse, der skal være fæet i sidste Halvdeel af November Maaned. Det forekommer mig ikke heldigt, saaledes at tvinge Amtsraadet til at holde hyppigere Møder, end de nu sædvanligt holde. At der kan indtræffe overordentlige Omstændigheder, der gjøre det nødvendigt for Amtsraadet at samles udenfor disse Tider, er selvfølgelig, men det forekommer mig, at man ikke i selve Lovudkastet skal fremtvinge hyppigere Møder af Amtsraadet, end der hidtil har været, saameget mere, som jo det at give Møde i Amtsraadets Samlinger undertiden er meget byrdefuldt for de langfra Vøende.

N. Rasmussen: Hvad angaaer den høitagtede Indenrigsministers Forslag til § 17 om, at Stykket Litr. a. skal udgaae, da har jeg nogen Betænkelighed ved at tiltræde det. Den Grund, som den høitagtede Minister anførte, nemlig at denne Bestemmelse stod i Lovens to Gange, idet det i § 26 siges, at Amtsraadets Samtykke udfordres til, at Communen overtager nogen vedarende Forpligtelse, som ikke directe ifølge Lovgivningen paahviler den, synes mig ikke at være tilstrækkelig, thi saa maatte ogsaa det 3die Stykke af § 17 gaae ud, som siger: „af det øvrige Pligtarbejde til Communen kan en enkelt Deel ikke bortfalde særskilt uden Amtsraadets Samtykke“, da det Samme jo ogsaa gjentages i § 26. Jeg skulde derfor troe, at Loven er meest tydelig saaledes, som den er vedtagen ved 2den Behandling. Efter den høitagtede Ministers Udtalelse kan jeg ikke skjønne Andet, end at han netop ønsker, at der maa være en Udvei til, at slige Naturalhjælper kunne blive Gjenstand for Afløsning, og jeg skulde meget beklage, om det ikke maatte finde Sted. Der er visse Smaafigninger tilbage i Communen, hvis Afløsning ikke vil forbolde nogen videre Uleilighed, og som jeg troer bør forsøges afløste. Imidlertid maa jeg jo antage, at den høitagtede Minister bebre end jeg forstaaer, hvad der staaer i § 17, sammenlignet med § 26, og forsaavidt det altsaa er vist, at slige Naturalhjælper, naar Stykket a. i § 17 udgaaer, kunne blive Gjenstand for Afløsning i Genhold til § 26, kan jeg ikke have Noget imod, at dette Stykke i §

17 gaaer ud; men jeg har kun villet fremhæve, at jeg synes, det er meget tydeligt, som det staaer, og, da det nu har passeret tre Behandlinger i Folkethinget og to Behandlinger i Landstthinget, saa forekommer det mig, at der nu er liden Grund til at stemme det ud her ved Sagens 3die Behandling, naar Hensigten ikke er, at det skal bevirke nogen Forandring med Hensyn til Naturalhjælpernes Afløsning. — Jeg skal ligeledes tillade mig at sige et Par Ord om det Forslag, der under Nr. 37 er stillet til § 26. Jeg frygter nemlig for, at der derved aabnes en Udvei til lettere at kunne faae to Pigninger aarlig, og, dersom dette skulde være Tilfældet, vilde jeg meget fraraade, at dette Endringsforslag bliver vedtaget. Jeg troer, det er rigtigt, at der kun bliver en Pigning aarlig, og jeg er nær ved at troe, at, dersom det Forslag, der er opført under Nr. 37 til § 26, bliver vedtaget, vil det bevirke, at der meget almindeligt bliver lignet to Gange aarlig. Det er jo os Alle bekendt, at Sogneforstanderskaberne nødtigt vilde ligne Mere end høist nødvendigt; de ville hellere udsætte sig for at have en lille Underbalance end for at have Overskud. Det er meget almindeligt, at en Mand undseer sig ved at have Overskud af Communens Penge i sin Kasse; han vil meget hellere udsætte sig for at komme til at lægge Lidt ud af sit Eget, og som Følge af saadanne Betragtninger, der hidtil have været gjældende og jo muligen fremdeles kunne gjøre sig gjældende, er jeg bange for, at en saadan Bestemmelse som den foreslaaede skal give Anledning til, at det vil blive meget almindeligt, at der bliver en saadan Underbalance i Kassen, at Sogneforstanderskabet i Løbet af den sidste Halvdeel af Aaret bliver nødsaget til at ansøge Amtsraadet om at faae Tilladelse til en fornyet Pigning. En saadan Begjæring kan det godt komme frem med hvert Aar; der kan let findes Undstyldninger, og jeg frygter for, at Sogneforstanderskaberne, der, som sagt, alle-rede iforveien ere tilbøjelige til at ligne for Lidet, vilde finde det meget let at sige: Det og det have vi ikke kunnet forudsæe, og derfor maae vi nu ansøge Amtsraadet om at faae Tilladelse til at ligne paany. Det er muligt, at min Betragtning ikke er rigtig, det